ASIGURAREA CONDIŢIILOR DE EDUCARE ŞI INSTRUIRE A COPIILOR CU C.E.S.

Profesor învăţământ preşcolar : Tahir Luiza Veronica
Grădiniţa cu Program Prelungit „Phoenix”, Craiova
Județul Dolj

Adesea, când explorăm universul fiinţei umane ne confruntăm cu o mare diversitate. Copiii care ne trec pragul grupelor noastre ne pun în situaţia de a căuta mereu noi soluţii la problemele ridicate. De cele mai multe ori găsim cele mai bune soluţii pentru copii. Uneori suntem puşi însă în dificultate de complexitatea problemelor. Ce este mai bine pentru copilul în cauză? Ce este bine pentru ceilalţi copii din grupă? Avem disponibilitate şi resurse suficiente pentru a depăşi problemele apărute?

Copilul cu C.E.S. nu este special în sine ci are nevoie de o abordare personalizată în ceea ce priveşte demersurile pe care le întreprindem în educaţia lui.

Voi prezenta câteva modalităţi de lucru utilizând metodele moderne.

Partenerul de sprijin este o nouă modalitate de învăţare prin care copilul cu dificultăţi este sprijinit de alt coleg *”partener*”. Dar *partenerul de sprijin* trebuie să aibă anumite *calităţi:*

- să fie un copil recunoscut de grup, de cel care are nevoie de sprijin;
- să ştie să coopereze, să ajute, să explice, să se facă înţeles;
- să fie „expert” în activitate, adică să dispună de tipul de inteligenţă caracteristic domeniului respectiv.

Calităţile celui sprijinit:

- să aibă curajul să recunoască faptul că are nevoie de sprijin;
- să accepte sprijinul cu încredere,
- să solicite sprijin;
- să-şi aleagă „partenerul de sprijin”.

În activităţile de comunicare „partenerul de sprijin” este copilul „expert” cu inteligenţă lingvistică: ex. povesteşte corect: respectă cronologia evenimentelor, se exprimă corect gramatical, adresează întrebări stimulative pentru o povestire corectă. Exemple de sarcini de sprijin. „Citim şi povestim împreună” „Povesteşte ce ai făcut în timpul liber”, „Răspunde întrebărilor partenerului”, „Povesteşte ca mine”, etc.

În activităţile de memorizare „partenerul de sprijin” are sarcini ca: „Spune cu mine poezia”, „Eu sunt mama, tu eşti Scufiţa” (dialogul dintre personaje), „Cine ştie mai multe”, etc.

În rezolvarea de probleme partenerul de sprijin are capacitatea de a găsi soluţii, idei pentru rezolvarea unor situaţii fiind „expert” cu inteligenţă logico-matematică. Exemple de sarcini: „Să împărţim corect jucăriile”, „Câte ai tu, câte am eu”, etc. Realizându-se prin joc activităţile, cel sprijinit nu se simte frustrat, iar cel care sprijină nu devine vedetă.

Beneficii:

- copiii devin „parteneri de sprijin” atât ai colegilor dar şi ai educatoarei, înlesnind activitatea de recuperare;
- stimulează şi exersează inteligenţele multiple;
- dezvoltă încrederea în forţele proprii, cooperare şi lucrul în pereche;
- determină „cunoaşterea de sine” şi recunoaşterea colegilor.

O altă metodă folosită **„schimbă perechea”** are ca obiectiv stimularea comunicării şi rezolvarea de probleme în pereche.

Descrierea metodei:

- Organizarea colectivului de copii: se împarte grupul de copii în două grupe egale care de aşează în 2 cercuri concentrice pe scaune. Ex. Joc „Caută-ţi mama" unii copii au medalioane cu chipul mamei, ceilalţi cu chip de copil.
- Se comunică sarcina didactică sau problema spre rezolvare: ex. comunicaţi între voi despre mama: chipul mamei (cum arată), realizare profilului moral, activitatea mamei acasă şi la serviciu, etc.
- Activitatea în perechi: de câte ori se prezintă o nouă sarcină de învăţare, se schimbă perechea respectând algoritmul de formare a noii perechi.
- Prezentarea rezultatelor: se înregistrează concluziile în jurnalul grupei care cuprinde judecăţile de valoare ale copiilor.

Beneficiile metodei:
- Strategie nouă de predare-învăţare în grup,de realizare modernă a obiectivelor curriculumului;
- Stimulează învăţarea în perechi activizând întregul colectiv;
- Permite copiilor să lucreze cu fiecare coleg din grupă;
- Dezvoltă inteligenţele multiple;
- Stimulează cooperarea și ajutorul reciproc,
- Educă tolera gândirea şi operaţiile ei, limbajul, atenţia.

Bibliografie :
- S. Breben și colaboratorii – Metode interactive de grup – Editura Arves,2002;
- A. Gherguț – Psihopedagogia persoanelor cu cerințe educaționale speciale – Editura Polirom, 2006